

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U SPLITU
Gundulićeva 27
21 000 Split

Poslovni broj: Ovr-646/2026-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

R J E Š E N J E

Općinski sud u Splitu, po sucu tog suda Branku Malenici, kao sucu pojedincu, temeljem prijedloga više sudske savjetnice - specijalista Mirande Marušić, u pravnoj stvari ovrhovoditelja A1 Hrvatska d.o.o., Zagreb, Vrtni put 1, OIB: 29524210204, zastupanog po punomoćnici Ermini Abdić Klisović, odvjetnici u Zagrebu, protiv ovršenika Ivana Rubelja iz Gustirne, Gustirna V 7, OIB: 00663637550, radi ovrhe radi naplate troškova postupka, 14.travnja 2026.,

r i j e š i o j e

Nalaže se ovršeniku da ovrhovoditelju u roku od 8 dana naknadi trošak izvansudske ovrhe u iznosu od 46,88 eura, dok se za više zatraženo, za iznos od 62,50 eura, zahtjev ovrhovoditelja odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

1.Ovrhovoditelj je 5.ožujka 2026. ovom sudu podnio zahtjev za naknadu troškova. Navodi kako je pravomoćnim i ovršnim Rješenjem o ovrsi ovog suda broj Ovr-35998/2023 naloženo ovršeniku u roku 8 dana isplatiti ovrhovoditelju iznos od 130,78 eura, a što da ovršenik nije učinio. Ovrhovoditelj da je temeljem navedene ovršne isprave Financijskoj agenciji, sukladno odredbama Zakona o provedbi ovrhe na novčanim sredstvima, podnio Zahtjev za naplatu pa traži da mu ovršenik naknadi daljnje troškove koji su mu nastali tijekom provedbe izvansudske ovrhu u iznosu od 109,38 eura.

2. Zahtjev ovrhovoditelja je djelomično osnovan.

3. Neupitno je da je postupak izvansudske ovrhe ovrha pa ovrhovoditelju pripadaju troškovi nastali u tom postupku. Nadalje, sukladno odredbi članka 14.st.4.Ovršnog zakona (Narodne novine, broj 112/12, 25/13, 93/14, 55/16, 73/17, 131/20, 114/22, dalje u tekstu OZ) ovršenik, odnosno protivnik osiguranja dužni su ovrhovoditelju, odnosno predlagatelju osiguranja naknaditi troškove koji su bili potrebni za ovrhu ili osiguranje.

4. Sud je, a s obzirom na vrijednost predmeta spora, a na temelju odredbe čl. 14. st. 4. OZ-a i na temelju Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 138/23; dalje Tarifa) ovrhovoditelju priznao sljedeće troškove: za sastav zahtjeva za naplatu FINA-i 12,5 bodova, temeljem Tbr. 11. toč. 6. Tarife i za sastav predmetnog zahtjeva za naknadom troška 6,25 bodova, ukupno 18,75 bodova što pomnoženo s 2,00 eura, koliko iznosi vrijednost jednog boda i uvećano za zatraženi PDV od 25 % ukupno iznosi 46,88 eura koji iznos je naloženo ovršeniku ovim rješenjem naknaditi ovrhovoditelju.

5. Ovrhovoditelju nije priznat kao osnovan trošak zatražen s osnova pribave klauzule pravomoćnosti i ovršnosti ovršne isprave u iznosu od 62,50 eura jer je u konkretnom slučaju ovršna isprava rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave kojeg je donio javni bilježnik u ovršnom postupku pokrenutog nakon 28. studenog 2020., a prema odredbama čl. 283. st. 1. i 4. OZ-a javni bilježnik je dužan, i bez zahtjeva ovrhovoditelja, staviti potvrdu pravomoćnosti i ovršnosti na rješenje o ovrsi koje je donio te rješenje o ovrsi s potvrdom o pravomoćnosti i ovršnosti dostaviti ovrhovoditelju.

5.1. Naime, u smislu odredbe čl. 14. st. 4. OZ-a, a i odredbe čl. 155. st. 1. ZPP-a, sud će na teret protivne stranke dosuditi samo naknadu onih troškova koji su bili potrebni za vođenje postupka, a s obzirom na to da u smislu gore spomenutih odredbi čl. 283. OZ-a, nakon stupanja na snagu novele Ovršnog zakona iz 2020. godine („NN“ 131/20), postoji obveza javnog bilježnika da bez zahtjeva ovrhovoditelja stavi potvrdu ovršnosti i pravomoćnosti te primjerak takvog rješenja dostavi ovrhovoditelju, ovaj sud smatra da se isti troškovi ne mogu priznati ovrhovoditelju na teret protivne stranke kao potrebni za vođenje ovog postupka.

5.2. U prilog ovakvom tumačenju odredbi čl. 283. st. 1. i 4. OZ-a ide činjenica da je javni bilježnik, prije stupanja na snagu novela Ovršnog zakona iz 2020. godine, bio u obvezi potvrdu pravomoćnosti i ovršnosti na rješenje o ovrsi staviti tek po zahtjevu ovrhovoditelja, kao i činjenica da je u prijedlogu Zakona o izmjenama i dopunama Ovršnog zakona s konačnim prijedlogom zakona kao obrazloženje razloga donošenja odredbe članka 16. novele Ovršnog zakona iz 2020. kojim je izmijenjen članak 283. dotadašnjeg OZ-a navedeno sljedeće: „Predmetnom odredbom se smanjuju troškovi postupka na način da se brišu odredbe o određivanju predvidivih troškova postupka, potvrda pravomoćnosti i ovršnosti rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave izdaje javni bilježnik kada se za to steknu zakonski uvjeti a ne kao dosad na prijedlog ovrhovoditelja. Navedenim rješenjem trošak provedbe ovrhe se pojeftinjuje i pojednostavljuje, jer se iz poslovnog procesa ovrhe miče jedan korak.“

5.2.1. Slijedom ovoga, jasno je da je ratio legis bio smanjivanje troškova ovršnog postupka pa bi priznavanjem troškova pribave potvrde pravomoćnosti i ovršnosti za rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave i nakon izmjena odredbi čl. 283. st. 1. i 4. OZ-a ratio legis, bio neostvaren.

5.3. Dakle, a u skladu s naprijed navedenim, naglašava se da zahtjev za naknadu ovog troška nije odbijen odnosno neprihvaćen iz razloga što ovrhovoditelj nije dokazao da je podneskom doista zatražio izdavanje i dostavu potvrde pravomoćnosti i ovršnosti, već zbog toga što bi, i u slučaju da je ovrhovoditelj po odvjetniku kao punomoćniku takav podnesak i podnio, takav trošak bio suvišan odnosno nepotreban jer su javni bilježnik ili sud (čl. 283. st. 6. OZ-a), prema spomenutim odredbama OZ-a, potvrdu o pravomoćnosti i ovršnosti za rješenje o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave dužni izdati i dostaviti ovrhovoditelju po službenoj dužnosti.

6. Za kazati je kako pravno stajalište ovog suda po pitanju pribave potvrde pravomoćnosti i ovršnosti nije u suprotnosti s pravnim shvaćanjem Vrhovnog suda zauzetog u revizijskoj odluci Rev -74/2023.

6.1. Naime, Vrhovni sud RH u predmetnoj odluci odlučuje samo o troškovima u postupku izravne naplate, ali ne i o troškovima u postupku izvansudske ovrhe, a koje postupke je potrebno razlikovati. Izvansudska ovrha kod Financijske agencije u smislu čl. 284. st. 1. OZ-a pokreće se na temelju rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave kojim je određena ovrha na novčanoj tražbini po računu kod banke ili općenito na imovini ovršenika, o čemu se radi u konkretnom slučaju, dok se izravna naplata pokreće na temelju ostalih sudskih odluka i ovršnih isprava pobrojanih u čl. 209. OZ-a. Stoga, kad se ima u vidu da se temeljem rješenja o ovrsi na temelju vjerodostojne isprave ne pokreće izravna naplata već izvansudska ovrha, pravno shvaćanje Građanskog odjela Vrhovnog suda Republike Hrvatske u potpunosti je logično i utemeljeno. Svako drugačije tumačenje tj. izjednačavanje izvansudske ovrhe i izravne naplate, koje bi za posljedicu imalo primjenu pravnog shvaćanja Vrhovnog suda i na izvansudsku ovrhu, bilo bi u suprotnosti s ciljem kojeg se htjelo postići izmjenama OZ-a 2020. godine.

7. Slijedom svega navedenoga, riješeno je kao u izreci ovog rješenja.

U Splitu 14.travnja 2026.

Sudac

Branko Malenica

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ovog rješenja stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 8 (osam) dana računajući od dana dostave rješenja. Žalba se podnosi županijskom sudu putem ovog suda, pismeno u tri primjerka.

DNA:

- u spis
- ovrhovoditelju po punomoćniku
- ovršeniku uz zahtjev ovrhovoditelja od 25.03.2026.

Broj zapisa: **9-30886-518d1**

Kontrolni broj: **0b142-192f8-fc379**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Splitu** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.